

## Heid Cat zondag 45 vr en antw 117/118/119

### Bidden tot God

#### 1 wat vragen?

#### 2 hoe vragen?

#### 3 waarom vragen?

Gemeente,

Veel mensen bidden. Zelfs mensen die nooit in een kerk komen kunnen je zeggen: u moet niet denken dat wij honden zijn die zomaar aanvallen als we gaan eten. We bidden keurig netjes voor ons eten. Maar dan kun je je afvragen: is dat echt bidden? Mensen kunnen hun vouwen en ogen dichtdoen, maar bidden ze ook? Het zou zelfs van ons kunnen gelden. Wij zullen allemaal bidden, dwz. op gezette tijden onze handen vouwen en ogen sluiten. Maar: bidt iedereen die zijn handen vouwt en ogen sluit? Dat is echt de vraag.

Want vraag 117 vraagt ons: wat behoort tot een gebed dat God aangenaam is en van Hem verhoord wordt? Een gebed dat God aangenaam is. Er zijn dus ook gebeden die God niet aangenaam zijn, omdat het geen echte gebeden zijn. Zo was dat ook toen het oer het geloof ging in zondag 7. Wat is een waar geloof? En toen het over het gebod ging, over bekering, in zondag 33: in hoeveel stukken bestaat de waarachtige bekering? Waar geloof, waarachtig bekering en een gebed dat God aangenaam is. Want alle dingen wordt nagemaakt door de duivel. Van alles wat waardevol is, is schijn in omloop. Niet ieder die zijn handen vouwt en ogen sluit bidt echt. Ja, een mens kan zijn leven lang dagelijks zijn handen gevouwen en ogen gesloten hebben, maar nooit gebeden. En andersom kan iemand in een situatie niet in staat zijn om zijn handen te vouwen en ogen dicht te doen, maar wel echt bidden. Bidden en bidden is twee.

Wat is dan een echt gebed?

Ten eerste dat wij ons richten tot de enige ware God Die Zich in Zijn Woord ons heeft geopenbaard. Tot de Vader van de Heere Jezus Christus. Dat staat zelfs voorop. Tot Wie bidden wij? Dus niet allereerst: wat vragen wij, maar aan Wie vragen wij het. Of zou ons dat niet uitmaken? Net als wanneer je naar de winkel gaat om een bloemkool of naar de snackbar om een frikandel. Kijk, wie er dan achter de toonbank staat dat zal je niet zoveel uitmaken, als ze je wens maar hebben en kunnen geven. En wie het je dan aangeeft, dat zal je niet veel uitmaken. Maar bidden is niet allereerst je wens kenbaar maken, iets vragen, maar Iemand ontmoeten. Deze God ontmoeten. Vader, Zoon en Heilige Geest. Verzoend God in Christus. Zijn Aangezicht zoeken, dat in gunst tot ons gewend verzadiging van vreugde geeft. Bij de Heere willen zijn. Soms, soms maakt me dat zo zielsgelukkig, dat ik vergeet om mijn wensen uit te

stallen, dat ik even echt met de Heere mag zijn en dat is goed. Kent u dat? En dat je zo verwonderen kan, dat dat mag. Dat dát mag. Schuldig en onrein, zondaar en goddeloze, bij U zijn. Al zou de HEERE dan verder niks geven, verder alle wensen onbeantwoord laten, dat ik bij Hem mag zijn.... Net als een kind, al moet je dan wel een klein kind hebben, dat naar moeder toeloopt en bij moeder gaat staan. En moeder vraagt, ja wat is er, wat heb je nodig? En dat kind zegt: o niets, ik wou gewoon even bij u zijn. Zou dat niet echt bidden zijn? Heere, mijn ziel dorst naar U, mijn vlees verlangt naar U.....

Iemand kan 9 keer per dag zijn handen vouwen en ogen sluiten maar nooit bidden.... Iemand kan een levenlang dagelijks handen vouwen en ogen sluiten en toch eens horen: Ik ken u niet..... Bidt u? Bidt echt?

Hoe makkelijk lijkt je niet aan de kwaal dat je zoveel vraagt: hulp, kracht, troost, ja zelfs vergeving, vrede in mijn hart. En ik kijk maar naar wat er in Gods handen ligt om te geven. Dat en dat wil ik hebben, heb ik nodig. Als ik dat maar krijg. En van wie het dan zou zijn, och dat is het belangrijkste niet.

Dat is bidden. Tot Hem roepen. De God van de Bijbel. En dat bepaalt ook wat ik zal vragen, en hoe ik het zal vragen.

#### 1 wat vragen we?

Eerst wat. Wat zullen we bidden? Soms weet je niet waar je beginnen moet zoveel heb je op je hart en je verlanglijstje staan. Soms is het weer heel anders, dan mag alles goed gaan en op rolletjes lopen en zou je haast vergeten te bidden. Maar de catechismus zegt: het ware gebed dat roept God aan om alles wat Hij ons geboden heeft te bidden.

Allereerst zien wij dus dat dat niet bepaald wordt door wat wij... wat wij op ons hart hebben, wat wij zo graag willen hebben. Nee, we roepen God om om wat Hij. Om Wat Hij bevolen heeft om te bidden. Dat geeft aan dat God ons beveelt te bidden. Beveelt Zijn Aangezicht te zoeken. Roept Mij aan, zoek, klopt, bidt. Gebiedende wijs. Een bevel. Bidden is iets wat God bevolen heeft. Wie niet bidt is ongehoorzaam. Overtreedt God bevel. Want God zegt: bidt! God ziet zo hoe we in nood zijn, God is zo bewogen met onze ellende, God is genegen ons te hulp te komen, dat Hij het beveelt: bidt. Niemand hoeft zich dus af te vragen: mag ik dat wel? Mag ik wel Gods Aangezicht zoeken? Mag ik wel naderen tot Hem? Of u het mag? God beveelt het Zelf dat u het moet. Wie niet bidt is ongehoorzaam. Wie niet wil bidden, niet kan bidden, er niet aan toe komt om te bidden gaat tegen Gods bevel in. Dat kan nou precies de nood zijn: HEERE ik moet bidden, ik mag bidden, want U beveelt het. Maar: ik kan niet bidden, ik vergeet te bidden, ik wil niet bidden. Dat wil de klem zijn, laat dat de nood zijn die doet roepen: HEERE, help me!

En dan beveelt God ook wat we zullen bidden. Er zijn dus dingen waarvan de HEERE zegt: vraag Mij daarom! Dit wil Ik je geven! Dit kan ik je geven! Toen, vraag er Mij om. Dan staat er tekst onder bij antwoord

118: zoekt eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid. En in dat kader wordt dan gezegd: God heeft bevolen te bidden om alle geestelijke en lichamelijke nooddrift. Alle geestelijke nooddrift, wat wij geestelijk nodig hebben. Voor onze ziel. Denk aan de beloften van het verbond: Vaderlijke verzorging, de Zoon Die wast in Zijn bloed, de Geest Die toe-eigent. Vergeving, de Heilige Geest, zekerheid van geloof, kracht tegen de zonde, lijdzaamheid onder het kruis. Dat is ook altijd tot nut voor Gods rijk en Zijn gerechtigheid. De HEERE zegt: vraag Mij daarom! En soms lees je je Bijbel en je vindt weer iets waarvan de HEERE zegt: dit wil Ik geven, vraag Mij erom.

En dan hoeft ik niet te bidden: indien Gij wilt. Want dit wil de HEERE geven. Hij beveelt het Zelf. Hij heeft het beloofd in Zijn verbond: dit wil Ik geven. Alle geestelijke nooddrift mag ik, moet ik, bidden. Zonder beperking of Hij dat wil. Want dat heeft Hij gedaan. De Heere Jezus. In Gethsemané. Toen bad Hij om geestelijke nooddrift. Of de drinkbeker van Gods toorn Hem voorbij mocht gaan, of Zijn ziel gered mocht worden, kon worden, of Hij niet onder Gods toorn hoefde te lijden. En Hij bad: doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede. Als U wilt dat Ik Uw toorn zal dragen, Mijn ziel niet gered zal worden van de hel, dan is dat goed. Dat bad Hij, opdat de HEERE het ons zou zeggen: vraag maar, vraag toch om geestelijk heil en het zal gegeven worden.

Stel je voor dat nou nog nooit daarom gebeden hebt. Nooit om vergeving, vrede met God, de Heilige Geest. Als je voor eeuwig verloren gaat, dan heb je je leven lang de toegang versmaadt. Het bevel ongehoorzaam geweest....

En om alle lichamelijke nooddrift. Alles wat je voor je lichaam nodig hebt. Gezondheid, levenskracht, kracht voor je werk, vreugde in het leen, slagen van je plannen, vinden van verkering. God zegt: vraag er Mij om. Ook voor morgen. Niet alleen als je het vandaag mist, maar ook als het er vandaag is, bidt er dan om voor morgen. Want dat is niet vanzelf! Bidt om alles wat je nodig hebt. Alleen en dat is heel belangrijk zeg er dan bij: HEERE niet Mijn wil, Uw wil geschiede. Want God heeft nergens beloofd dat te zullen geven. En jij kunt denken dat iets absoluut nodig is, zelfs nodig is voor Gods rijk, terwijl de HEERE andere gedachten heeft. Heere, Uw wil geschiede.

Mijn gebed. Daar sta ik. Och, wat is het aangetast, onzuiver, en vuil. Daar is de Heere Jezus, Die zegt: geef het Mij, Ik zal reinigen en tot de Vader brengen. "Heere Jezus, wilt U het in Uw handen nemen en reinigen?" En daar is de Heilige Geest, Die zegt: zal Ik ion u bidden u bidden leren? "Heilige Geest, wil Gij in mij bidden met onuitsprekelijke zuchtingen, mij leren bidden zoals het behoort?".

Tot Wie wij bidden en wat wij bidden. Dat is zou je kunnen zeggen de vogel. Maar een vogel heeft twee vleugels. Twee vleugels waardoor hij de lucht in stijgt naar boven toe. Het ware gebed heeft twee vleugels. En die gaan over de vraag: hoe bidden wij? En dan zijn de antwoorden: met verootmoediging en met vertrouwen. Die twee vleugels doen het gebed opstijgen tot voor Gods toorn.

2 hoe vragen wij?

Ten tweede zegt antw 117 dat wij onze nood en ellende recht en grondig kennen. Onze nood. Dat is onze onmacht. Wij zijn schepsel, zondige schepselen en dat betekent: wij kunnen niets van onszelf. Nog niet eens ademen. Nog niet eens praten, bewegen. Niets kunnen wij van onszelf. En in het geestelijke: wij kunnen niets weerstaan aan verzoeking. Niets overwinnen aan zonde. Wij zijn in nood: aan onszelf overgelaten kunnen wij elk moment sterven, kunnen wij elk moment toegeven aan de zonde, kunnen wij elk moment God verloochenen, of vloeken of stelen, of weet ik veel wat. Soms voel ik me heel wat: maar dat is inbeelding en bedrog. Die nood heb ik te kennen, recht, zoals die is, en grondig, tot op de grond de bodem toe. Hoe meer geestelijk leven je krijgt, hoe meer je te bidden hebt. Voor hoe kleinere dingen je gaat bidden, waarvan je voorheen dacht en voelde, nou ja zeg, daar bidt je toch niet voor, want dat loopt zo'n vaart niet, je bent er toch zeker zelf bij. Ja, dit is het 'm juist. Nogmaals, het bestaat niet dat je 's morgens zonder te bidden de dag inschiet en de deur uitgaat.

En mijn ellendigheid. Dat is onze schuld, onze zonde. Dat herinnert al aan zondag 2: waaruit kent gij uw ellende. Uit de wet Gods. Dat ik tegen al Gods geboden gezondigd heb. Tot alle kwaad geneigd ben. God dagelijks bedroef en terg en tart. En niet voor God kan bestaan. Ik heb nog niet eens recht om te leven. Om nog langer te ademen. Want een zondaar mist zijn levensdoel en kan het leven niet meer claimen. Een zondaar verdient Gods toorn, ik verdien Gods toorn. Mijn ellende recht kennen: zoals de Bijbel hem beschrijft en aanwijst. En grondig: doorleefd en beleefd tot op de grond, de bodem toe.

Zou zich dat verdragen met: gauw even bidden? Zou zich dat verdragen met ongeduld als God niet lijkt te verhoren? Zou zich dat verdragen met gedachteloos je ogen sluiten en je handen vouwen? Zou zich dat verdragen met het afdwalen van je gedachten? Het is toch gewoonweg al een wonder dat ik bidden mag!! Dat God mij nog wil zien! Dat God me al niet wegstuurt als Hij me aan ziet komen. Als ik God was..... en iemand had me die dag 10 keer dwarsgezeten en overlast bezorgd met mijn auto of fiets in de kant in de sloot geduwd, en 's avonds zie ik hem aan komen lopen en aanbellen: mag ik uw portemonnee? Dat God mij nog wil zien!

Opdat wij ons voor het Aangezicht van Zijn Majesteit verootmoedigen. Met een verbroken hart en een verslagen geest. Verbroken: de toren van mijn eigendunk en overmoed is aan gruzelementen geslagen. Verbroken. Niets meer van over. Geen enkele macht heb ik zelf, geen enkel recht heb ik zelf. Als God in het recht zou treden dan kreeg ik niets, niets van wat ik vraag, niets van wat ik nodig heb. En dan kom ik om, dan val ik in de greep van de duivel, van de zonde, dan val ik onder Gods toorn nu en voor eeuwig. En dat is niet onverdiend, maar naar recht.

Hoe bidden? Danz egt de Bijbel: 'smeken'.

Daarom smEEK ik U, HEERE. Dat Bijbelse woord: smeken. Dat krijgt van hieruit zijn invulling. Smeken: HEERE, als U niet hoort, dan ben ik verloren, dan blijf ik verloren. Vergeving, Heilige Geest, kracht tegen de zonde, nieuw hart, het is verkrijgen of verderven. Door de nood gedreven. Door de hoop getrokken. Daarom zo vurig en zo nederig en zo aanhoudend. Daarom niet kunnen laten om te blijven bidden. Mijn schuld klaagt me aan, mijn nood dringt zich op en verstikt me. Dat is bidden! Dat is één van die vleugels die het gebed doet opstijgen. Dringt naar boven toe, naar Hem toe Die alleen redden kan. En je schamen: Heere, in ht paradijs had ik alles, maar ik gooide het weg, of: al eerder gaf U het mij, maar ik ben het weer kwijtgeraakt, verspeeld, ik heb al voor de zoveelste keer vergeving nodig, wijsheid, kracht.....

Daar sta ik dan, met mijn gebed. Een vogel, jawel, maar de vleugelslag is zo zwak, al die gedachteloosheid en lauwheid en vergeetachtigheid.... Daar is de Heere Jezus, Die zegt: zal Ik het gebed opnemen en doen opstijgen? Zal Ik het brengen bij de Vader? Ja Heere, brengt U het er. En daar is de Heilige Geest, Die zegt: zal Ik in u bidden, met onuitsprekelijke zuchtingen? Ja, Heilige Geest leer mij bidden.

3 waarom bidden wij?

En dan de tweede vleugel voor de vogel van het gebed. Want een vogel kan alleen opstijgen als er twee vleugels zijn en functioneren. Vertrouwen. Dat wij deze vaste grond hebben dat God ons zeker wil verhoren. Dat is de hoofdzin. Dat God ons zeker wil verhoren. Dat is sterk uitgedrukt. Er wordt ook geen verschil gemaakt tussen horen en verhoren. Zo van: horen doet Hij altijd, verhoren niet. Dat kunt u goed bedoelen trouwens, maar hier staat dat niet in elk geval. Hier staat het zoals het ook in de vraag stond: wat behoort tot zulk een gebed dat God aangenaam is en van Hem verhoord wordt? Verhoord wordt. Zijn er dan geen onverhoorde gebeden? Als ik de kerk rond zou gaan dan zouden er heel wat vingers omhoog kunnen gaan, weet ik zeker. Maar, we moeten dat zuiver formuleren. Je zou kunnen zeggen: er zijn wel onvervulde wensen, maar geen onverhoorde gebeden. Wel onvervulde wensen, daarover straks, maar geen onverhoorde gebeden. Want een gebed dat vraagt om

geestelijke noodduft. Om vergeving, de Heilige Geest, bekering, kracht onder het kruis. Dat vraagt om wat God beloofd heeft te geven. Dat geeft de HEERE op het gebed. Wis en waarachtig. En alle andere dingen, die mag je de HEERE vragen: kracht voor je werk, verkering, dat het goed gaat in je huwelijk, dat je kinderen van jongs af aan de Heere kennen mogen, dat je beter wordt, meer werk aankunt. Paulus bad dat zijn doorn in het vlees weggenomen zou worden. Maar dat is nog geen gebed, dat is een vraag. Maar een gebed bid je achter: indien het Uw wil is, als het tot Uw eer is. Je bidt erachter: HEERE, win me er voor in als U het anders beslist. Die wens wordt niet altijd vervuld, maar het gebed wordt verhoord: Hij doet Zijn wil, Die tot Zijn eer is en Hij wint je ervoor in. Dat gebed wordt verhoord! En God verheerlijkt Zijn eer soms langs een weg die je totaal niet gedacht had. God verheerlijkt Zijn Naam door de Rode Zee in plaats van recht toe recht aan naar Kanaan. Je bidt om heiliging, maar God geeft diepere zondekennis. Je bidt om kracht, God geeft beproeving. Je bidt om beterschap, maar God geeft kracht. Heere, ik kreeg niets van wat ik vroeg, maar U gaf alles wat nodig was. Soms, soms kun je later in je leven zeggen, danken: HEERE, ik dank U dat u mijn wens niet vervuld hebt toen. Want het zou mijn ondergang geworden zijn. Een kind had eens gebeden en toen vroegen ze heeft God je gebed verhoord? En het kind zei: ja, Hij zei 'nee'.

Wel onvervulde wensen, maar geen onverhoorde gebeden. Want dat heeft Hij in Zijn Woord beloofd. Daarom dus. Dus dat gebed, in verootmoediging om vergeving van zonden, nieuw hart, kracht tegen de zonde, onderwerping aan Zijn wil, dat wordt verhoord. Hoe weet ik dat? Omdat God dat beloofd heeft in Zijn Woord. Dus niet: omdat ik dat direct merk en voel in mijn hart. Verlichting voel, vrede voel en ervaar. Nee, dat duurt soms nog een hele tijd. Maar: ik mag geloven dat het verhoord is. Al voel en merk ik nog niets. Zoals de Kananese vrouw bleef aanhouden. Het leek alsof Jezus niet wilde horen, haar gevoel zei: hou op, Hij jaagt je weg. Maar ze geloofde; Hij zal verhoren! Tegen haar gevoel in. Het geloof in de verhoring gaat aan het gevoel van de verhoring vooraf. En als dat gevoel uitblijft, dan doet de Heere dat om je juist te oefenen in het gebed. Je gebed te verdiepen, te zuiveren, te louteren.

Maar wat is dat moeilijk, wat is dat een geestelijke kwaal. Dat je de verhoring pas gelooft als je die merkt en ervaart. Merkt omdat er iets verandert, ervaart omdat je het voelt in je hart. Da's erg. Dat is God-onterend. Als je een goed huwelijk hebt man naar buitenland is en zegt: ik zal aan je denken. Maar op een avond om tien uur heeft hij nog niet gebeld, niets laten merken. En als hij dan om half 11 belt zeg je: ik dacht

dat je me vergeten was en niet meer van me hield. Heere, U liet het niet direct merken, dus ik dacht dat U wel niet zou verhoren en niet aan mij zou denken. Dat doet de HEERE pijn. Geloof Mij toch, om wat Ik heb beloofd in Mijn Woord. Ja, maar ik heb dat niet verdiend, moet ik eerlijk zeggen en de duivel zegt het boosaardig, daarom vergeet het maar, die verhoring.

Daar sta ik met mijn gebed. Een vogel, jawel, maar de vleugelslag is zo zwak, al die gedachteloosheid en lauwheid en vergeetachtigheid.... Daar is de Heere Jezus, Die zegt: zal Ik het gebed opnemen en doen opstijgen? Zal Ik het brengen bij de Vader? Ja Heere, brengt U het er. En daar is de Heilige Geest, Die zegt: zal Ik in u bidden, met onuitsprekelijke zuchtingen? Ja, Heilige Geest leer mij bidden.

En dat : om des Heeren Christus wil. Alle verdienste is in Hem. Hij ontving niets. Hij werd niet verhoord. Mijn God Mijn God waarom hebt Gij Mij verlaten. Geen antwoord, geen lichtstraal, totale duisternis en Godverlatenheid. En een totaal volbracht werk. Zonde gedragen en de wet vervuld. Al onze gebeden neerleggen op Hem. Al bid ik om een spijker of een speld, dan nog: neerleggen op Zijn volbrachte werk. Als de Heere dan mijn gebed niet zou verhoren zou Hij eigenlijk zeggen: Mijn Zoon, U hebt niet genoeg geleden. Het had meer moeten zijn. Dat kan dat zal Hij niet zeggen. Om des Heeren Christus wil. Zijn werk is de sleutel van de deur van het Vaderhart en Vaderhuis. Je kunt tegen een dichte deur van alles doen: schoppen, slaan, daar gaat hij niet mee open. Als je de sleutel hebt, dan gaat hij met één beweging open. Jezus' volbrachte werk is de sleutel van het Vaderhart en Vaderhuis.

Amen